

În etapele superioare ale marii întreceri

Așadar, zilele acestei primăveri sunt insuflare de sărbătorescă întrecere în care se află angajați, cu toate forțele lor, cei peste două milioane de artiști de toate profesiile, de toate vîrstele, de toate naționalitățile, creatori sau interpreți, profesioniști sau amatori. În luna martie a avut loc etapa județeană, de fapt, o etapă de mase, în alevărăutul înțeleș al cîvintului, luna aprilie a marcat începutul etapei interjudețene. Calendaristic vorbind, sfîrșitul primăverii va coincide cu încheierea acestei etape, la sfîrșitul căreia vom cunoaște participanții la întrecerea finală, pe toți cei care vor fi prezenți la mare competiție de nivel republican.

S-au încheiat concursurile finale ale studenților, în marile centre universitare; s-au încheiat și întrecerile purtătorilor cravatelor roșii, ale școlarilor, ale șimilor patrici : se confruntă instituțiile muzicale, marile ansambluri profesioniste de cîntec și dans : se înfățișeză juriilor teatrele dramatice și de păpuși, cu spectacolele cele mai reprezentative pentru activitatea lor din această stagiu. Și, tot acum, se confruntă direct județele țării, cu tot ce au mai bun în mișcarea artistică amatoare.

Artiștii amatori din județele țării se întîlnesc, de-a lungul lunilor aprilie și mai, în paisprezece centre de concurs. Cite trei județe se confruntă, în fiecare din aceste centre, în cele mai variate domenii ale creației și interpretării artistice.

Trecerea în revistă a tuturor formațiilor, ierarhizarea valorilor, selecționarea pentru etapa republicană, revin atât publicului cit și celor trei juriu alcătuite din specialiști și din reprezentanți ai oamenilor muncii din județele participante : date fiind amplioarea participării și calitatea manifestărilor, sarcina acestor juriu nu este deosebit de ușoară.

În ceea ce ne privește, încercăm să reflectăm în paginile noastre momente semnificative ale acestei ample manifestări naționale a geniuului creator al poporului român", cum definea tovarășul Nicolae Ceaușescu *Festivalul „Cîntarea României”*.

În finală

● Timișoara :

Teatrul studențesc

La Timișoara, la fază finală a concursului formațiilor de teatrul studențesc, a existat o categorie de premii atribuite teatrului experimental. De fapt, această calitate, de a fi experimentale, au avut-o mai toate spectacolele. Aproape nimic din ce s-a prezentat acolo nu seamănă cu ceea ce se vede, în mod obișnuit, pe scenă. Așa cum observăm și altă dată, virtutea și farmecul teatrului studențesc sunt determinate de obstinația cu care tinerii caută formule inedite, prin care să se exprime pe ei și să-i convingă pe ceilalți. S-ar putea ca această nevoie să fie motivată și de faptul că dramaturgia, să-i zicem așa, tradițională, nu coincide cu sferea lor de preocupări, sentimente și gânduri, nu oferă posibilitatea unor modalități scenice adecvate și nu naște atmosfera specifică spectacolelor studențești. Din repertoriul „consacrat”, doar două titluri, *Maniacii de Dumitru Solomon și A opta zi, dis-de-dimineață*

de Radu Dumitru s-au integrat temei centrale a Festivalului : nevoia, pe care tinerii o resimt foarte acut, a unei lumi raționale, a unei lumi în care doar certitudinea păcii poate asigura ritmul normal al respirației, logica gândirii, autenticitatea sentimentului. Aproape toate piesele, montajele și colajele s-au inseris, cu argumente mai mult sau mai puțin expresive, în această sfără tematică. Și, chiar dacă uneori exprimarea era abruptă și realizarea scenică, stîngace, intensitatea trăirii ideilor dădea reprezentărilor o vibrație cu totul aparte.

La capitolul teatrul a fost remarcat spectacolul formației de teatrul „Fulmen”, a studenților de la Institutul de petrol și gaze din Ploiești, *Recviem pentru cei mulți din dreptul înimii* (scenariul și regia, studențul Ciprian Ioniță). Scenariu, și nu piesă, pentru că textul folosește citatul folcloric, documente despre un soldat căzut în timpul razboiului — un soldat oarecare, o moarte oarecare — precum și versuri, și toate aceste elemente se îmbină într-o structură dramatică impresionantă, într-un spectacol care trăiește prin coeziunea și prin giudirea colectivă a întregului grup.

Tot un asemenea spectacol de grup a prezentat și formația Casei de cultură a studenților din Tg. Mureș, cu *A opta zi, dis de-*

dimineață. Un spectacol care izbutea să fie, în același timp, ironic și patetic, cu o mișcare rafinată, cu o organizare scenică complexă, în care interpreții au știut să se integreze, trecând cu abilitate și cu sinele de la un personaj la altul, construind gagul scenic cu măsură și cu bun-gust.

Studentii de la Facultatea de cibernetică economică (A.S.E.-București) au prezentat o piesă scrisă de Varujan Pambaccian, un tiner de douăzeci de ani, student la Facultatea de matematică. Cu bune lecturi, evidente, încă, în serial său, tinerul autor oferă o metaforă sugestivă a pericolului autodistrugerii societății contemporane, rezultat al indiferenței morale și al indolenței intelectuale: *Poate, dacă ați învăța să vă priviți, și nu doar să vă vedeti...* Mesaj înșușit cu vigoare de interpreții care izbutese să dea viață, dramă, concretețe unor idei exprimate cum „în general”.

Numeroase, spectacolele-montaj s-au dovedit, de astă dată, destul de convenționale, realizate după o rețetă fidelung verificată. În acest context, s-a detașat net spectacolul studenților de la Institutul politehnic din București, *Spunind da, spunind nu* — montaj intelligent, ale cătă de studenta Domnișă Petri și realizat, cu comunicativă pasiune, de colegii ei. La capitolul colaje, singurul premiu acordat a înconjurat formația Casei de cultură a studenților din Cluj-Napoca, pentru optimismul, ironia, delicatețea reprezentării lor. În atmosfera de gravitate a competiției de la Timișoara, studenții din Cluj-Napoca nu adus nu doar neliniștea întrebărilor, ci și vigoarea, robustețea răspunsurilor.

● Piatra Neamț:

Pionierii și școlarii

Am avut prilejul, în aprilie, la Piatra Neamț, să urmărим nădejrate talente în domeniul teatrului ale noii generații. Ampla trecere în revistă a fost, în multe privințe, superioară primei ediții a Festivalului, mai ales în ceea ce privește punerea în valoare a aptitudinilor reale ale tinerilor și foarte tinerilor interpreți.

In spectacolele de teatru, a impresionat siguranța cu care a fost folosit limbajul specific scenei: modalități de expresie esențializate, decor rezumat la elemente puține, dar sugestive, dezvoltată în mișcare. Ne gindim, de pildă, la autenticul mo-

ment de teatru oferit de elevii Liceului industrial nr. 28 din București, care au prezentat piesa *A opta zi, dimineță-dimineață* de Radu Dumitru, într-o vizuire modernă, plină de sarcină și culoare; la spectacolul *Toți copiii lumii doresc pacea*, realizat cu mijloace ingenioase de teatrul de animație al Școlii generale nr. 15 din Brașov; la montajul *Spic de grâu*, al Școlii generale nr. 2 din Petroșani, în care puritatea jocului s-a impletit armonios cu ingenuitatea teatrului folcloric; după cum, nu lipsite de măiestrie, au fost și reconstituiriile teatral-coregrafice, deosebit de plastice, ale baladei *Miorița*, în variantele oferite de elevii din Siliștea de Jos (Maramureș) și Cobadin (Constanța). Bineînțeleas, această enumerație nu cuprinză bogatul palmares al Festivalului; ar mai trebui amintit măcar soarte frumosul

După cum reiese din înșiruirea de pînă acum, temele specifice vieții studențești ar fi lipsit din finala de la Timișoara; ceea ce nu e întru totul adevărat. Două formații, una din Craiova, ecalață din Bacău, au prezentat două piese „din viața studentilor” pînă, ca gîndire și ca realizare, ele nu și-au justificat existența în finală. Ba chiar neau său să ne întrebăm de ce dialogul cu lumea era largă e mai intelligent, mai adevarat, decât dialogul cu viața de fiecare zi.

Un posibil răspuns l-a oferit finala concursului formațiilor de brigăzi artistice și grupuri satirice de la Cluj-Napoca (20—22 aprilie). Aici, viața studenților a fost prezentă, tinerii artiști dovedind o deosebită aptitudine de a se implica, de a lăsa atitudine, de a găsi un numitor comun unor fapte disparate. Cele mai bune spectacole au criticat formalismul, prin formule acide și percutante, au vorbit despre nevoie și despre obligația de a realiza acordul dintre vorbe și fapte, dintre ceea ce ești și ceea ce pari. Intransigența tinerei, sentimentul responsabilității, starea de luciditate, alergia la prostie au caracterizat astă finală de teatru, cît și ceea a brigăzilor. Ceea ce nu înseamnă că ele s-au manifestat în fiecare spectacol; ceea ce nu înseamnă că suficiență, clișeu, gluma trivială n-au mai apărut — ba, uneori, chiar cu o neașteptată agresivitate. A fost un merit al jurii din finală săptul că, prin dezbatările și deciziile lor, au oferit nu doar o scară a valorilor, ci și criterii de valoare, utile pentru orientarea activității viitoare.

Magdalena Bolangiu

montaj intitulat *Roata lui Horia*, prezentat de Școala generală Măguri-Răcătău (județul Cluj), în care am rezisat un mod inedit de a concepe un gen îndeobște statie, înviorindu-l prin motive solelorice autentice.

In categoria reprezentărilor de muzică și poezie, o impresie bună au lăsat, prin spiritul lor antirutinier, spectacolele realizate de cenalurile Liceelor „Nicolae Bălcescu” din Craiova și nr. 26 din București.

Nici în rîndurile interpretilor, descoperirile actualci ediții a Festivalului nu sunt putine. Iată cîteva promisiuni, despre care, cu siguranță, vom mai auzi: Carmen Croitoru, Corina Șuteu (Liceul nr. 28 din București), Paula Solomon și Julian Baltătescu (Piatra Neamț), Paul Preda (Buzău).

Cristian Livescu